

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET houdende
bepalingen omtrent den accijns op de suiker.

WIL WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is om de wettelijke bepalingen omtrent den accijns op de suiker te herzien, in verband met het verdrag betreffende de heffing der suikerbelasting en hare teruggave of afschrijving bij den uitvoer, den 8sten November 1864 tusschen *Nederland, België, Frankrijk* en *Engeland* te Parijs gesloten,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, vast te stellen de volgende bepalingen:

HOOFDSTUK I.

BEDRAG VAN DEN ACCIJNS.

Art. 1.

Er wordt een accijns geheven op de suiker, ten bedrage van *zeven en twintig gulden* per honderd pond *drooge witte broodsuiker*, en voor grootere of kleinere hoeveelheden naar evenredigheid.

Art. 2.

§ 1. Andere dan drooge witte broodsuiker wordt naar hare soort en hoedanigheid in de percentsgewijze verhouding tot het voormeld bedrag belast, welke hieronder in kolom 3 is aangegeven:

SOORT EN KLASSE DER SUIKERS.	Gewone nummers der Java-suikers, in elke klasse vallende.	Verhouding (de drooge wittebrood- suiker als eenheid gesteld).	Bedrag van den accijns per 100 pond, in verband met art. 1 berekend naar de verhoudingen der voorgaande kolom. (Bij wijziging der verhoudin- gen krachtens art. 3, 4 of 5 wordt het accijnsbedrag daar- mede in verband gebracht.)
1.	2.	3.	4.
GERAFFINEERDE EN DAARMEDE GELIJK GESTEL- DE SUIKERS.	Melis en lompen; en alle gebroken, gestampte, ge- malen, poeder- en getur- bineerde suikers boven het Java-nummer 20	1,00	f 27,00
	Kandij	1,07	28,89
	Eerste klasse	18—15	0,87 23,49
	Tweede klasse	14—10	0,85 22,95
	Derde klasse	9—7	0,81 21,87
RUWE SUIKERS.	Vierde klasse	beneden 7	0,76 20,52
	Buitengewone klasse	20 en 19	0,02 boven de eerste klasse. 24,03
BASTERDEN, — in klassen verdeeld als de ruwe suikers.		gelijk de ruwe suikers.	
MELADO, — waaronder mede begrepen worden alle suikersappen, onafgewerkte stroop en melasse, welke meer dan tien per cent vaste voornamelijk uit greinachtige suiker zamengestelde bestanddeelen bevatten, of in vloeibaren staat een suikergehalte heb- ben van boven vijftig per cent		0,76	f 20,52
DRUIVENSUIKER, — vaste, korrelachtige en poedersuiker uit zetmeel		0,76	20,52

§ 2. De ruwe suikers en de basterden tusschen twee opvolgende klassen inliggende worden beschouwd te behooren tot de laagste dier klassen.

Art. 3.

Wij behouden Ons voor om, zoolang aan art. 3 van het verdrag, den 8sten November 1864 tusschen *Nederland, België, Frankrijk* en *Engeland* te Parijs gesloten, nog geen uitvoering is gegeven, de verhoudingen in kolom 3 van de voorgaande tafel aangewezen voor alle of voor eenige klassen van ruwe suiker en basterden te verhoogen, indien gedurende de laatste zes maanden van 1865 of

gedurende een volgend zes-maandelijksch tijdperk de uitvoer van geraffineerde suiker mogt klimmen tot boven 35 miljoen pond. Die verhooging zal kunnen bedragen: één per cent bij een uitvoer boven 35 miljoen pond; twee per cent bij een uitvoer boven 38 miljoen pond; drie per cent bij een uitvoer boven 41 miljoen pond; drie per cent bij een uitvoer boven 44 miljoen pond; en vijf per cent bij een uitvoer boven 47 miljoen pond. Heeft echter gedurende het half jaar, onmiddellijk voorafgegaan aan dat waarop de verhooging wordt gegrond, de uitvoer minder bedragen dan gedurende het laatstbedoelde, dan wordt voor de toepassing dezer bepaling het gemiddelde cijfer van de twee laatstverloopen zes-maandelijksche tijdperken tot grondslag genomen.

23STE ZITTING. — 18 MEI.

Art. 4.

De opbrengst van den accijns op de suiker wordt vastgesteld op minstens f 1 750 000 voor elke zes maanden, en zulks in te gaan met primo Januarij 1866.

Zoo deze opbrengst op den laatsten dag der zes maanden niet is bereikt, wordt het ontbrekende door den Minister van Financien ponsd-ponsgewijze omgeslagen over het nog onaanwezende bedrag van de rekeningen der raffinadeurs, die het dienvolgens verschuldigde, ondanks verzet, binnen tien dagen na ontvangen kennisgeving zullen moeten betalen.

Bedraagt de omslag, op het einde van een zes-maandelijkschen termijn te verrigten, f 125 000 gulden of meer, dan worden de verhoudingen, in kolom 3 der tafel van art. 2 aangewezen, voor elke volle f 125 000, te rekenen van den eersten dag van den volgende termijn, met een per cent verhoogd.

Wanneer vervolgens de opbrengst van den accijns gedurende twee achtereenvolgende termijnen telkens het door de wet gevorderde bedrag overtroffen heeft, worden de verhoogingen, krachtens de vorige alinea ingevoerd, verminderd met een per cent voor elke volle f 125 000, waarmede in dat tijdvak de gevorderde opbrengst is te boven gegaan.

Art. 5.

Wij behouden Ons insgelijks voor om ter uitvoering van art. 3 van het genoemd verdrag de vereischte wijzigingen te brengen in de verhoudingen, in kolom 3 der voormelde tafel aangewezen.

HOOFDSTUK II.

INLANDSCHE SUIKERFABRIEKEN.

Art. 6.

De verordeningen nopens de heffing en verzekering van den accijns op de suiker, welke binnen 'slands uit beetwortels of andere plantaardige zelfstandigheden wordt getrokken, uitgevaardigd krachtens art. 6 der wet van 26 April 1852 (*Staatsblad* n°. 94) en de wet van 3 Julij 1863 (*Staatsblad* n°. 102), blijven van kracht tot 31 December 1866. Wij behouden Ons echter voor om daarin zoodanige wijzigingen te brengen als Wij mogten noodig achten of als in verband met de bepalingen der tegenwoordige wet en tot uitvoering van het voormeld verdrag vereischt worden.

Art. 7.

Onverminderd de bepalingen nopens het oprigten van fabrieken op het terrein van toezigt langs de grenzen, omschreven bij art. 177 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), mag geene nieuwe suikerfabriek worden opgericht dan nadat Onze toestemming daartoe vooraf verkregen is.

Art. 8.

Het is verboden om eene fabriek of inrigting tot het trekken van suiker uit beetwortels of andere plantaardige zelfstandigheden of tot het vervaardigen van suiker uit zetmeel of zetmeelstroop in werking te hebben of te brengen, zonder deswege vooraf de aangifte of aangiften te hebben gedaan, bij de in art. 6 bedoelde verordeningen voorgeschreven.

Art. 9.

Hij, die de verzegeling van werktuigen verhindert, krachtens de even bedoelde verordeningen bevolen, of de zegels schendt en de werkzaamheden in of met de betreffende werktuigen voortzet, hervat of aanvangt, wordt gestraft als of hij het verbod van het vorig artikel had overtreden, onverminderd de straf op het verhinderen of schenden der verzegeling van toepassing.

HOOFDSTUK III.

INVOER; TARRA.

Art. 10.

§ 1. De accijns is verschuldigd bij den invoer en wordt bere-

kend naar het door ambtenaren opgenomen gewigt der suiker en naar de soort en klasse bij de verificatie bepaald.

§ 2. Voor ingevoerde suiker, die niet bestemd is ten doorvoer noch tot opslag in entrepôt of onder genot van crediet, moet de accijns, in overeenstemming met de bepalingen der in art. 7 vermelde algemeene wet, op gewone accijnsquitantie worden betaald bij den ontvanger, hetzij ter plaatse van den invoer of waar het betalingskantoor is gevestigd, hetzij op de losplaats.

Art. 11.

§ 1. Bij invoer van ruwe rietsuiker en van melado wordt slechts het bruto gewigt opgenomen. Daarop wordt de volgende tarra verleend:

voor alle houten kisten en vaten *dertien ten honderd*;

voor kanassers en kranjangs *acht ten honderd*;

voor dubbele zakken en alle andere dubbele emballage *vier en voor enkele twee ten honderd*.

§ 2. Geschiedt echter de invoer in andere dan de gewone emballage voor de ruwe suiker welke van buiten Europa wordt aangevoerd, dan wordt het netto gewigt opgenomen; welke opneming steeds moet plaats hebben bij invoer van ruwe beetwortelsuiker en van alle andere dan ruwe suikers.

§ 3. Ook kan de belanghebbende, niet tevreden met de boven bepaalde tarra, bij de aangifte tot invoer of tot uitslag uit publiek entrepôt vorderen dat het netto gewigt worde opgenomen.

Art. 12.

Bij invoer van ruwe suiker of basterden, anders dan op de losplaatsen of langs de kantoren door Ons in het bijzonder hiertoe aangewezen, wordt de accijns daarvoor berekend als voor drooge witte broodsuiker.

Art. 13.

De ingevoerde suiker, in een colis te zamen gepakt, moet van eene en dezelfde soort en hoedanigheid zijn.

Is dit niet het geval, dan is de accijns voor de geheele in het colis bevatte hoeveelheid naar den maatstaf voor de daarin bevonden hoogst belaste suiker verschuldigd, onverminderd de straf wegens overtreding van het voorschrift der vorige alinea, indien de hooger belaste suiker blijkbaar op bedriegelijke wijze tusschen andere gepakt of verborgen is.

HOOFDSTUK IV.

CREDIET; DEBITERING EN CREDITERING DER REKENING.

Art. 14.

Aan de raffinadeurs en aan de handelaars wordt, tegen het stellen van voldoende zekerheid, crediet verleend voor den accijns van de ruwe suiker, welke zij in hunne raffinaderijen of bergplaatsen onder eigen beheer met hoeveelheden van minstens 500 pond inslaan.

Art. 15.

§ 1. De raffinadeur of handelaar, die ruwe suiker met genot van crediet wil inslaan, moet schriftelijk verklaren dat hij voor den accijns verlangt te worden gedebiteerd, en zulks terstond bij de aangifte tot invoer of tot uitslag uit een entrepôt of suikerfabriek, zoo die aangifte ten kantore van den ontvanger waar zijne rekening gehouden wordt door hem wordt gedaan, en anders bij eene vóór den inslag bij dien ontvanger in te leveren afzonderlijke aangifte.

§ 2. De inslag wordt gerekend plaats te hebben op den dag der aangifte tot invoer of uitslag, indien deze geschiedt ter plaatse van den inslag, en anders op den laatsten dag van den termijn voor het vervoer naar de bestemmingsplaats, welke termijn in het document tot invoer of uitslag door den ontvanger die dat document afgeeft bepaald wordt.

§ 3. Wordt de afzonderlijke aangifte bij § 1 voorgeschreven niet in tijds ingeleverd, dan wordt de debitering geweigerd en het betreffende document niet gezuiverd.

Art. 16.

§ 1. Er wordt één termijn van crediet geopend wegens de ruwe suiker welke in den loop van elke week door iederen raffinadeur of handelaar is ingeslagen; met dien verstande, dat iedere termijn aanvangt te loopen op den laatsten dag der week.

§ 2. Voor den raffinadeur vervallen de termijnen van crediet, wanneer de jaarlijksche inslagen van ruwe suiker in zijne raffinaderij te zamen bedragen:

- a. 1 200 000 pond of minder, na verloop van vijf maanden;
- b. boven 1 200 000 tot 3 000 000 pond, na verloop van vier maanden;
- c. boven 3 000 000 pond, na verloop van drie maanden.

§ 3. Het bedrag der jaarlijksche inslagen in eene raffinaderij wordt naar dat van het vorig jaar berekend, onverschillig of de inslagen op naam van één of meer personen of firma's hebben plaats gehad, terwijl bij het in werking brengen van eene raffinaderij, waarin gedurende het vorig jaar niet is gewerkt, het crediet aanvankelijk volgens lit. a wordt toegekend. Worden echter voor eene onder a of b gerangschikte raffinaderij de inslagen van het vorig jaar door die van het loopend jaar overschreden, dan worden deze laatste tot grondslag genomen, even als voor eene raffinaderij waarin gedurende het vorig jaar niet is gewerkt, in beide gevallen te beginnen met den termijn der week waarin het maximum van 1 200 000 of 3 000 000 pond overschreden wordt.

§ 4. Voor den handelaar vervallen de termijnen van crediet na verloop van vijf maanden.

Art. 17.

§ 1. De rekening tusschen de administratie der accijnsen en iederen raffinadeur of handelaar, die crediet voor den accijns geniet, wordt gehouden ten kantore van den ontvanger onder hetwelk de betreffende raffinaderijen of bergplaatsen gelegen zijn.

§ 2. Op de rekening worden als debet gebracht de aan accijns verschuldigde sommen wegens alle door den raffinadeur of handelaar gedane inslagen van ruwe suiker.

§ 3. De rekening met den raffinadeur wegens ingeslagen ruwe suiker van de eerste tot en met de vierde klasse kan worden aangezuiverd:

- a. bij uitvoer naar buiten's lands van geraffineerde suiker en basterden, overeenkomstig de verdere bepalingen van dit en die van het volgend hoofdstuk;
- b. bij opslag in entrepôt van dergelijke suikers, overeenkomstig de verdere bepalingen van dit en van het VIde hoofdstuk.

§ 4. De rekening met den handelaar, alsmede die met den raffinadeur, voor zoover dit voor den laatste niet volgens de vorige paragraaf is geschied, moet, met uitsluiting van de bevoegdheid tot overschrijving van crediet, worden aangezuiverd door betaling van het verschuldigde op gewone accijnsquittantie vóór of op den vervaldag van elken termijn.

Art. 18.

§ 1. De creditering volgens § 3a van het vorig artikel mag voorloopig geschieden zoodra de verklaring nopens de in- of oplading der suiker, voorgeschreven bij art. 69 der in art. 7 vermelde algemeene wet, bij den ontvanger is ingekomen. De raffinadeur blijft in dit geval aansprakelijk en de door hem gestelde borgtogt blijft verbonden voor het bedrag der afschrijving, tot dat de uitvoer der suiker heeft plaats gehad en het consent tot uitvoer behoorlijk afgeteekend is terug ontvangen.

§ 2. De creditering volgens § 3b wordt niet verleend dan nadat het consent tot opslag in entrepôt behoorlijk afgeteekend bij den ontvanger is terug bezorgd.

§ 3. De voormelde crediteringen geschieden steeds op den eerst geopenden nog geheel of gedeeltelijk onaangezuiverden termijn van crediet; doch zij mogen niet meer worden verleend op een termijn, die op het tijdstip der verificatie van de uitgevoerde of in entrepôt opgeslagen suiker reeds vervallen was.

Art. 19.

Met afwijking van art. 275 lit. c der even genoemde algemeene wet wordt met opzigt tot de borgtogten tot het stellen van zekerheid voor den suikeraccijns de uitsluiting opgeheven van borgen, die een bedrijf uitoefenen waarvoor zij zelve eene openstaande rekening met het Rijk hebben, onder voorwaarde echter dat dezelfde personen niet wederkeerig borgen voor elkander zijn.

HOOFDSTUK V.

UITVOER MET AFSCHRIJVING VAN GERAFFINEERDE SUIKERS EN BASTERDEN.

Art. 20.

§ 1. Aan den raffinadeur, die geraffineerde suiker of basterden naar buiten's lands verzendt, mits in hoeveelheden van minstens 100 pond kandij of 200 pond andere suiker, wordt afschrijving van accijns verleend tot een gelijk bedrag als dat hetwelk volgens het Iste hoofdstuk bij invoer voor dezelfde suiker zou verschuldigd zijn; te weten:

- a. voor kandij, geheel geraffineerd en bewerkt, droog en doorschijnend;
- b. voor melis en lompen, zuiver uitgedekt, goed droog, hard en van boven tot onder ook van binnen blank;
- c. voor witte geturbineerde suiker, zóó volkomen gezuiverd en gedroogd als de onder b bedoelde melis, en overigens overeenkomende met het hiervoor vast te stellen standmonster;
- d. voor basterden van de eerste, tweede, derde of vierde klasse.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel worden met basterden van de eerste klasse gelijkgesteld: kandij, witte geraffineerde en witte geturbineerde suiker, niet vallende onder de kategorien waarvoor eene hoogere afschrijving is toegekend.

Art. 21.

§ 1. De melis en lompen, bedoeld bij § 1b van het vorig artikel, moeten den ambtenaren in brooden ter verificatie worden vertoond, en kunnen bij twijfel of zij aan de vereischten voldoen door hen worden door midden geslagen.

§ 2. Nadat de brooden zijn bevonden de vereischten te bezitten bij lit. b van het vorig artikel omschreven kunnen zij gebroken, gestampt of gemalen worden, met behoud voor den raffinadeur van dezelfde aanspraak op afschrijving als voor heele brooden, onder voorwaarde dat het breken, stampen of malen, zoowel als het inpakken der suiker, geschieden onder onafgebroken toezigt van ambtenaren, die de colis terstond van looden of zegels voorzien.

§ 3. De witte geturbineerde suiker, bedoeld bij § 1c van het vorig artikel, moet den ambtenaren vóór het inpakken vertoond en vervolgens onder hun toezigt ingepakt worden, waarna zij de colis insgelijks terstond van looden of zegels voorzien.

Art. 22.

§ 1. Het wordt aan den raffinadeur vrijgelaten om eene partij uit te voeren suiker in haar geheel of in gedeelten te doen inladen op voorloopige aangiften, af te geven uit een door den ontvanger gewaarmerkt register.

§ 2. In dit geval geschiedt de verificatie op elke aangifte en is bij bevinding van een beboetbaar verschil dezelfde straf van toepassing als bij verificatie op een consent tot uitvoer.

§ 3. De voorloopige aangiften worden na afteekening aan den

belanghebbende teruggegeven. Hij vermeldt die in zijne nadere aangifte tot het bekomen van een consent, hetwelk tegen intrekking der voorloopige aangiften door de betrokken ambtenaren wordt afgeteekend, tenzij eene herverificatie van de geheele partij mogt verlangd worden.

Art. 23.

§ 1. De raffinadeur moet de soort der uit te voeren suiker in diër voege aangeven, dat duidelijk blijke tot welke categorie deze naar de onderscheidingen van art. 20 behoort.

§ 2. De suiker aangegeven als tot dezelfde categorie te behooren mag niet vermengd zijn met noch voor een gedeelte bestaan uit suiker van andere soort of hoedanigheid, waarvoor eene geringere afschrijving is toegekend. Bij overtreding van dit verbod wordt, onverminderd de beloopte boete, de afschrijving voor de geheele alzo aangegeven partij slechts naar de bevonden geringste soort van suiker berekend.

Art. 24.

§ 1. In de aangiften en voorloopige aangiften tot uitvoer moet zoowel het bruto als het netto gewicht van elke soort van suiker worden opgegeven.

§ 2. Diezelfde opgave moet bovendien in eene door den raffinadeur onderteekeende en bij de aangifte of voorloopige aangifte te voegen lijst voor elk fust of ander colis afzonderlijk geschieden, behalve voor kandij gepakt in colis elk van hoogstens 50 pond.

§ 3. Elk colis moet van een opschrift zijn voorzien waarin het bruto en netto gewicht is vermeld.

Art. 25.

§ 1. Onder het op te geven netto gewicht mag geen papier of touw, waarmede de brooden omwonden zijn, of eenig ander gedeelte van de emballage begrepen worden.

§ 2. Het is verboden het netto gewicht hooger op te geven dan het werkelijk is. Er wordt evenwel eene boetvrije speling van een ten honderd daarop toegelaten, doch met dien verstande, dat het document slechts wordt afgeteekend in verhouding tot het minder bevondene, evenredig berekend over de volle aangegeven hoeveelheid, indien bij verificatie van eenige colis mogt blijken, dat de raffinadeur het ware gewicht bij zijne aangifte met die speling of met een gedeelte daarvan verhoogd heeft.

§ 3. Wordt op het netto gewicht van één of enkele colis een grooter verschil bevonden dan van een ten honderd, dan kan, indien de ambtenaren niet tot de grondige opnemering van de geheele partij verlangen over te gaan, de raffinadeur wegens dat verschil bekeurd worden. Het staat hem echter vrij om zelf, mits terstond bij de bekeuring, of althans vóór dat de betrekkelijke colis buiten het onafgebroken toezigt der ambtenaren-bekeurders zijn geweest, hetzij in persoon of door dengenen die namens hem daarbij tegenwoordig is, die opnemering te vorderen, in welk geval alleen boetschuldige overtreding bestaat, indien het gezamenlijk gewicht van de geheele partij meer dan een ten honderd te hoog is aangegeven.

Art. 26.

§ 1. De consenten tot uitvoer van suiker worden niet als behoorlijk afgeteekend beschouwd, tenzij, onverminderd de vereischte verklaring der ambtenaren dat de uitvoer heeft plaats gehad, in de hierna vermelde gevallen nader en niterlijk binnen den in het consent bepaalden tijd bij den ontvanger die dit document heeft afgegeven het bewijs worde overgelegd, dat de suiker in het land van bestemming met het opgegeven vervoermiddel is ingevoerd, te weten:

- a. bij uitvoer van alle soorten van suiker langs de rivieren en te lande, alsmede ter zee met kleinere schepen dan van 50 last;
- b. bij uitvoer ter zee, ook met grootere schepen, van melis en lompen en van gebroken of geturbineerde suiker, anders dan in fust van minstens 80 pond, geschikt om te worden verzegeld of geplombeerd, tenzij de eerste ambtenaar ter plaatse der inlading,

nadat hem op voldoende wijze is aangetoond dat de verzending werkelijk naar het opgegeven land geschiedt, vóór de verzending vrijstelling van deze verplichting verleent.

§ 2. Het bewijs moet bestaan in eene verklaring van ambtenaren van de administratie der belastingen of andere openbare beambten in het land van bestemming, en moet dáár waar een Nederlandsch consul of agent aanwezig is door dezen zijn gelegaliseerd. Het kan des noods worden vervangen door andere stukken, waaruit ten genoegen van den ontvanger voldoende blijkt dat de suiker ther bestemmingsplaats is aangekomen of dat dit door omstandigheden onafhankelijk van den wil des vervoerders is belet geworden.

Art. 27.

Bij een kortstondig oponthoud binnen's lands van op consent ten uitvoer verzonden suiker, kan deze tijdelijk worden opgeslagen op denzelfden voet als bij de artt. 82 en 83 der in art. 7 vermelde algemeene wet voor ten doorvoer bestemde goederen is toegelaten.

HOOFDSTUK VI.

OPSLAG IN ENTREPÔT EN DOORVOER.

Art. 28.

Opslag van suiker in entrepôt wordt alleen toegelaten:

a. voor ruwe suiker in de plaatsen, krachtens art. 12 door Ons voor den invoer opengesteld, alsmede in zoodanige andere plaatsen waar ééne of meer suikerfabrieken of raffinaderijen zijn of worden gevestigd;

b. voor geraffineerde suiker en basterden, in voor den invoer ter zee aangewezen losplaatsen, alsmede in zoodanige andere plaatsen als hiertoe in het belang van den handel zoo noodig door Ons zullen worden aangewezen;

een en ander voor zoover in de onder a of b bedoelde plaatsen een publiek entrepôt bestaat of het genot van particulier entrepôt voor suiker is of nader wordt toegekend.

Art. 29.

Het particulier entrepôt voor geraffineerde suiker, alsmede voor ruwe suiker regstreeks uit zeeschepen opgeslagen, wordt voor de toepassing dezer wet en der in art. 7 vermelde algemeene wet met het publiek entrepôt gelijkgesteld, mits de betrekkelijke panden zoodanig gelegen en ingerigt zijn dat buiten voorweten der administratie alleen door het plegen van geweld toegang tot de bergplaatsen kan verkregen worden, en deze in het bijzonder door haar zijn goedgekeurd om onder het genot der voordeelen, welke uit de bepalingen van dit artikel voortvloeijen, tot opslag van suiker gebezigd te worden.

Art. 30.

Het minimum der hoeveelheid binnenlandsche of vreemde suiker, welke in entrepôt kan worden opgeslagen, wordt zoowel voor de ruwe als voor de geraffineerde suiker en de basterden bepaald op 500 pond. Dit minimum is ook van toepassing bij overschrijving in het entrepôt en bij vervoer van het eene entrepôt naar het andere.

Art. 31.

Uitslag uit entrepôt mag niet plaats hebben in geringere hoeveelheden dan de hierna vermelde:

a. voor suiker, bestemd ten doorvoer of tot uitvoer met afschrijving, 200 pond ruwe suiker, 100 pond kandij, 200 pond andere geraffineerde suiker of 200 pond basterden;

b. voor ruwe suiker, bestemd tot inslag onder genot van crediet, 500 pond;

c. voor alle soorten van suiker, bestemd tot uitslag met betaling van den accijns, 200 pond; tenzij voor eene geringere in entrepôt overgebleven hoeveelheid.

Art. 32.

§ 1. Aan den raffineur, die geraffineerde suiker of basterden verzendt of aflevert met bestemming tot opslag in entrepôt, hetzij op eigen naam, hetzij op naam van een handelaar of makelaar, wordt dezelfde afschrijving op zijne rekening toegekend als bij uitvoer dier suikers naar buiten'slands.

§ 2. Op de aangiften en op de consenten tot dien opslag worden de bepalingen nopens de aangiften en consenten tot uitvoer van de artt. 22 tot en met 25 van toepassing verklaard.

Art. 33.

§ 1. De geraffineerde suikers en basterden, door raffineurs in entrepôt opgeslagen, kunnen door hen, op wier naam zij op de entrepôt-rekening zijn ingeschreven, worden uitgeslagen:

a. met bestemming tot verblijf binnen'slands, tegen betaling van den accijns;

b. met bestemming tot uitvoer naar buiten'slands, mits onder borgstelling voor dien accijns.

§ 2. In het geval van lit. b is de aangever onderworpen aan de bepalingen nopens de aangiften en consenten tot uitvoer van de artt. 22 tot en met 27 dezer wet en van het IXde hoofdstuk der in art. 7 vermelde algemeene wet.

Art. 34.

Bij doorvoer van suiker zijn op de transito-paspoorten dezelfde bepalingen omtrent het leveren van een bewijs van aankomst der suiker in het land van bestemming van toepassing, als bij art. 26 met opzigt tot de consenten tot uitvoer zijn vastgesteld.

HOOFDSTUK VII.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 35.

§ 1. De standmonsters tot het bepalen der klassen van de ruwe suikers en basterden en tot het onderscheiden der geraffineerde suikers, even als de voorschriften bij deze verrichtingen in acht te nemen, worden door Onzen Minister van Financien vastgesteld in overeenstemming met den uitslag van het overleg, bedoeld bij art. 18 van het in art. 3 dezer wet vermeld verdrag.

§ 2. Monsters, met die standmonsters overeenstemmende, worden door de administratie der accijnsen ter inzage van belanghebbenden nedergelegd bij de entreposeurs te *Amsterdam* en te *Rotterdam*.

Art. 36.

§ 1. Er worden twee commissien van deskundigen ingesteld, eene te *Amsterdam* en eene te *Rotterdam*, waaraan opgedragen wordt om in geschillen omtrent de soort, klasse of categorie van suiker te beslissen.

§ 2. Iedere commissie bestaat uit drie leden, waarvan een voorzittend lid door Onzen Minister van Financien, een lid door de kamer van koophandel en fabrieken en een door de arrondissements-regtbank benoemd en, zoo noodig, ontslagen wordt. De leden worden voor den tijd van twee jaren aangesteld, doch zijn op nieuw benoembaar.

§ 3. Er worden op denzelfden voet voor elk der leden, en op hunne aanbeveling, een of twee plaatsvervangers benoemd, ten einde hen bij verhindering te vervangen.

§ 4. De leden en hunne plaatsvervangers leggen in handen van den president der regtbank den eed of de belofte af » dat zij de hun opgedragen werkzaamheden als lid der voornoemde commissie in overeenstemming met de bepalingen dezer wet te goeder trouw zullen vervullen."

§ 5. De commissien vergaderen op uitnoodiging van het voorzittend lid zoo dikwijls dit noodig is, ten einde in geschillen tusschen de administratie en den handel steeds zooveel mogelijk onverwijld te beslissen. Mogt een der leden ontbreken en voor dit lid ook geen plaatsvervanger beschikbaar zijn, dan treedt daarvoor in de plaats een door het voorzittend lid aan te wijzen controleur der belastingen.

§ 6. Aan elk der leden, door de kamers van koophandel en fabrieken en door de regtbanken benoemd, wordt door Ons eene vergoeding toegekend.

Art. 37.

§ 1. De bevoegdheid tot het verlangen eener herverificatie van de hoeveelheid of van de soort of klasse der suiker, hetzij voor de geheele partij, hetzij voor een gedeelte, blijft bij alle opnemingen van suiker in overeenstemming met de bepalingen van deze wet en van de in art. 7 vermelde algemeene wet wederzijds voorbehouden.

§ 2. Wordt bij het bestaan van geschil nopens het bepalen der soort, klasse of categorie van de suiker met de tweede opneming, voorgeschreven bij art. 150 der evengenoemde algemeene wet, door eene der partijen geen genoegen genomen, dan worden onverwijld wederzijds verzegelde monsters van de suiker bij den provincialen directeur der belastingen bezorgd, ten einde tot onderzoek te worden voorgelegd aan de hiertoe aangewezen commissie, wier uitspraak beslissend is.

§ 3. In afwachting van die uitspraak kan de suiker waarover het geschil bestaat ingeslagen, uitgeslagen of verzonden worden, mits, behalve de opgezondene, ook nog andere wederzijds verzegelde monsters bij den entreposeur of ontvanger worden nedergelegd en borg worde gesteld voor den accijns, berekend naar den uitslag der hoogste opneming.

§ 4. Beslist de commissie in overeenstemming met de opneming waartegen de aangever of andere belanghebbende is opgekomen, dan betaalt deze tot vergoeding van kosten aan het Rijk *tien gulden* wegens elke te zijnen nadeele uitgevallen beslissing.

Art. 38.

§ 1. Er wordt ontheffing verleend van het betalen:

a. van de leges van expeditie, van visitatie en wegens aantekeningen op alle den accijns op de suiker betreffende documenten;

b. van de kosten van weging, opneming of keuring van suiker, met uitzondering alleen van die bedoeld bij art. 152 der meer genoemde algemeene wet van 26 Augustus 1822;

c. van de kosten van verzegeling of plombering van colis met suiker, alsmede van de kosten van verzegeling of plombering van vaar- of voertuigen, voor zoover die verrichtingen wegens het laden van suiker plaats hebben;

d. van de kosten der waarschuwing, voorgeschreven bij art. 288 der voormelde algemeene wet.

§ 2. De invoerder, raffineur of andere belanghebbende is echter verplicht om bij de onder lit. b bedoelde weging, opneming of keuring van suiker het vereischte werkvolk te verschaffen, alsmede voorwerpen geschikt om, wanneer dit voor de verificatie of tot opneming van het netto gewicht noodig is, de spiker tijdelijk uit te storten of over te pakken. Bij het niet voldoen aan deze verplichting wordt hierin te zijnen koste door de ambtenaren voorzien.

§ 3. De ambtenaren zijn bevoegd om bij de opneming of keuring der suikers monsters te trekken, welke zij, nadat daarvan het vereischte gebruik is gemaakt, tegen bewijs aan den belanghebbende teruggeven.

Art. 39.

De bijzondere bepalingen nopens het vervoer en de nederlagen van accijnsgoederen, vastgesteld bij de artt. 166 tot en met 169, 177, 178, 185 tot en met 189, 205 tot en met 208 en 219 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), worden

op het terrein van toezigt langs de grenzen, zoowel aan de zee- als aan de landzijde, omschreven bij het genoemd art. 177, mede van toepassing verklaard voor de suiker; met dien verstande dat elke hoeveelheid boven *drie pond* volgens de artt. 166 en 187, 2°. door document moet zijn gedekt, en dat die, welke volgens art. 185, 4°., per ziel of lid des huisgezins ongedekt mag voorhanden zijn, ook op *drie pond* bepaald wordt.

Art. 40.

§ 1. In het tarief van regten worden de volgende wijzigingen gebragt:

a. de posten: „*stroop en suiker*“, zoo als die zijn omschreven in de tabel vastgesteld bij art. 1 der wet van 15 Augustus 1862 (*Staatsblad* n°. 170), vervallen;

b. in die tabel wordt de volgende nieuwe post opgenomen:

ARTIKELN.	MAATSTAF.	REGTEN.
STROOP. (1) Bewerkte keuken- en alle andere stroop, melasse of andere suikersappen, mits niet meer dan <i>tien per cent</i> vaste voornamelijk uit greinachtige suiker zamengestelde bestanddeelen bevattende, noch in vloeibaren staat een suikergehalte hebbende van boven <i>vijftig per cent</i> . (2)	100 pond	f 6,00

(1) Onder de bepalingen, noodig ter voorkoming van misbruiken en door Ons vast te stellen, wordt vrijdom van het invoerregt verleend voor melasse en andere suikersappen, welke gebezigt worden om daarvan hier te lande gedistilleerd te vervaardigen.

(2) Stroop, melasse en andere suikersappen moeten, om tegen het hier bepaalde regt te worden toegelaten, ingeklaard worden op eene der losplaatsen of kantoren, in het bijzonder voor den invoer van ruwe suiker aangewezen. Op andere wijze ingevoerd, worden zij gerangschikt onder *melado* en volgens de accijnswet als suiker belast. Bij verschil over het suikergehalte tusschen den aangever en de ambtenaren wordt op dezelfde wijze gehandeld als bij een gelijksoortig verschil over de klasse-bepaling der ruwe suikers.

§ 2. Naar aanleiding van art. 14 van het in art. 3 vermelde verdrag, en in verband met eene nadere omtrent dit punt te treffen internationale schikking, behouden Wij Ons voor om op de vreemde geraffineerde suiker al of niet een invoerregt te doen heffen van hoogstens *vier ten honderd* van den daarvoor verschuldigten accijns.

HOOFDSTUK VIII.

BOETEN EN STRAFFEN.

Art. 41.

De hierna vermelde overtredingen worden gestraft als volgt:

§ 1. Het in werking hebben of brengen van eene fabriek of inrigting tot het trekken van suiker uit beetwortels of andere plantaardige zelfstandigheden of tot het vervaardigen van suiker uit zetmeel of zetmeelstroop, in strijd met art. 7, 8 of 9, met eene boete, ten laste van den bezitter der fabriek of inrigting, van *duizend gulden*, en met verbeurte der in gebruik bevonden werktuigen.

§ 2. Het invoeren van suiker op bedriegelijke wijze gepakt of verborgen tusschen lager belaste suiker, in strijd met art. 13, met eene boete, ten laste des invoerders, van *tien maal* het bedrag van den accijns, berekend over de volle in de betrekkelijke colis bevatte hoeveelheid suiker, en met verbeurte van deze suiker.

§ 3. Het aangeven van suiker tot uitvoer, onder eene soort of categorie waarvoor eene hoogere afschrijving is toegekend dan voor die waartoe de geheele of een gedeelte der aangegeven partij

suiker behoort, in strijd met art. 23, met eene boete, ten laste des aangevers, van *tien maal* het verschil tusschen de afschrijving volgens de aangifte berekend, en die waarop voor de bij verificatie bevonden suiker aanspraak kan gemaakt worden; doch indien de lager belaste suiker blijkbaar op bedriegelijke wijze tusschen de andere gepakt of verborgen is, met *tien maal* het volgens de aangifte berekend bedrag van de afschrijving, en met verbeurte der geheele partij suiker.

Dezelfde straf geldt bij aangiften tot opslag in of tot uitvoer uit entrepôt, in de gevallen waarin krachtens art. 32 § 2 of art. 33 § 2 de bepalingen van art. 23 van toepassing zijn.

§ 4. Het te hoog aangeven van het gewigt van één of enkele colis, tot eene partij uit te voeren suiker behoorende, in strijd met art. 25, met eene boete, ten laste van den aangever, voor iedere colis afzonderlijk, van *vijf maal* het bedrag der afschrijving, berekend volgens de aangegeven hoeveelheid indien het onderwigt boven *een tot vijf ten honderd* van die hoeveelheid bedraagt; en van *tien maal* dat bedrag indien het onderwigt meer dan *vijf ten honderd* bedraagt.

Dienonverminderd is de suiker verbeurd indien het onderwigt boven *tien ten honderd* klimt, of indien het gewigt op bedriegelijke wijze is vergroot door zand of andere met de suiker vermengde of er bij gepakte vreemde bestanddeelen.

Dezelfde straffen gelden bij aangiften tot opslag in of tot uitvoer uit entrepôt, in de gevallen waarin krachtens art. 32 § 2 of art. 33 § 2 de bepalingen van art. 25 van toepassing zijn.

§ 5. Met afwijking van de eerste alinea van art. 216 der in art. 39 vermelde algemeene wet — het te hoog aangeven van het gewigt van eene geheele tot uitvoer of tot opslag in entrepôt aangegeven partij suiker, in strijd met art. 25, met dezelfde straffen als volgens de vorige paragraaph; doch met dien verstande, dat de boete slechts wordt berekend over het bevonden onderwigt, tenzij voor het geval dat het gewigt op de boven aangehaalde bedriegelijke wijze mogt zijn vergroot.

§ 6. Het niet aanwezig zijn van een of enkele colis bij eene tot uitvoer of tot opslag in entrepôt aangegeven partij suiker, met eene boete, ten laste des aangevers, van *honderd gulden* voor elk ontbrekend colis, ongeacht het al of niet bestaan van een beoetbaar onderwigt op de geheele partij.

Deze paragraaph is in het geval voorzien bij de tweede alinea van art. 216 der voormelde algemeene wet ook van toepassing op den vervoerder.

Art. 42.

§ 1. De fusten, kisten, zakken en andere voorwerpen, waarin de suiker zich bevindt die wegens onwettigen uitslag of vervoer of wegens valsche aangifte wordt verbeurd, zijn in de verbeurdverklaring begrepen.

§ 2. De bij vonnis verbeurd verklaarde werktuigen moeten, binnen acht dagen nadat het vonnis in kracht van gewijsde is overgegaan, door den bekeurde af- of uitgebroken worden en worden door of van wege de administratie weggevoerd. Wanneer de bekeurde aan deze hem opgelegde verplichting niet voldoet, kan de administratie op zijne kosten en gevaar tot het af- of uitbreken doen overgaan.

Art. 43.

Overtreding van hetgeen door Ons is of nader wordt voorgeschreven bij de verordeningen vermeld in art. 6, voor zoover daarop bij art. 41, of bij de in art. 39 vermelde algemeene wet geene bijzondere straf is gesteld, wordt gestraft met eene boete van *vijftig tot vijf honderd gulden*.

Het maximum dezer boete wordt steeds toegepast, wanneer de overtreding ontduiking van den accijns ten gevolge heeft of bij ongestoorden voortgang zou hebben gehad.

HOOFDSTUK IX.

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN.

Art. 44.

De bepalingen van de artt. 1 en 2 der wet van 6 April 1852

(*Staatsblad* n°. 94), in verband met die van art. 1 der wet van 14 Junij 1855 (*Staatsblad* n°. 104), worden voor den bij het in werking komen der tegenwoordige wet nog loopenden zes-maandelijkschen termijn tot daags vóór dat in werking komen toegepast, met berekening van het bepaalde minimum der opbrengst naar tijdsgelang.

Art. 45.

§ 1. De bepalingen van de artt. 12 tot en met 14, 15, laatste alinea, en 16 tot en met 24 der wet van 1 April 1846 (*Staatsblad* n°. 17) en van art. 2 der wet van 15 Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 38), nopens het aanzuiveren der rekening, den uitvoer naar buiten 's lands en den opslag in entrepôt van geraffineerde suiker, blijven tijdelijk van toepassing voor zooveel betreft het aanzuiveren van de termijnen van crediet vóór het in werking komen der tegenwoordige wet geopend.

§ 2. De raffinadeur, die te gelijk crediettermijnen loopende heeft

welke vóór en na het in werking komen dezer wet zijn geopend, vermeldt in zijne aangifte tot uitvoer op welke termijnen hij verlangt dat de afschrijving geschiede.

Art. 46.

De tegenwoordige wet treed in werking op het tijdstip na het uitwisselen der ratificatiën van het in art. 3 vermelde verdrag nader door Ons vast te stellen.

Te rekenen van dat tijdstip vervallen de wetten van 1 April 1846 (*Staatsblad* n°. 17), 26 April 1852 (*Staatsblad* n°. 94), 14 Junij 1855 (*Staatsblad* n°. 104), 15 Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 38) voor zooveel den suikeraccijns betreft, en 3 Julij 1863 (*Staatsblad* n°. 102), behoudens hetgeen bij de twee voorgaande artikelen omtrent het tijdelijk van kracht blijven van eenige harer bepalingen is vastgesteld.

Lasten en bevelen, enz.